

LA NOTTA

Butlletí de MusiCat

Número

01

Canto.cat

40 grups d'arreu de Catalunya
participen en quatre concerts simultanis
a Girona, Lleida, Reus i Vic

Millor atenció mèdica per als músics de MusiCat

El CoNCA convoca una taula sectorial en l'àmbit de la música

L'INAEM promou GPS, un circuit de concerts i sales
per promocionar la música en directe

MusiCat signa un conveni amb La Cúpula Music

Associació Professional
de **Músics de Catalunya**

Joaquim Vayreda, 65, entl. D · 17001 Girona
Tel. 972 218 689 · Fax 972 223 271
info@musicat.cat · www.musicat.cat

Junta directiva:

President: Josep Reig

Vicepresident: Josep Ramon Prats

Secretari: Josep M. Mascarell

Vocals: Miquel Clapés, Carles Creixell, Susanna del Saz,
Antoni Mas, Albert Prat i Àngel Puertas

Gerència:

Associació Professional: Marga Castañer

Grup de Gestió: Anna Franco

Redacció: Lluïsa Massó

Maquetació i disseny: Iglésies Associats

Dipòsit Legal: GI-323-2011

EDITORIAL.

Josep Reig
President de Musicat

> Moments difícils, moments de canvi

Segurament molts de vosaltres us heu estranyat pel fet de no rebre L'Instrument, el butlletí que fins ara editava Musicat a través de l'Unió de Músics de Catalunya. L'explicació és que la junta de Musicat, després de sospesar-ho durant molt de temps, ha decidit deixar de pertànyer a la UMC, tot i continuar mantenint la relació amb les associacions que la integren. El motiu principal que ha impulsat Musicat a prendre aquesta decisió és la poca viabilitat econòmica que, des del nostre punt de vista, té la federació en la conjuntura de crisi actual. Són moments difícils per a tots i pensem que és millor concentrar-se en un sol front.

El període que estem travessant no convida a l'optimisme. Les retallades que està patint el nostre sector agreugen la precarietat i la inestabilitat pròpies de la nostra feina. Ha baixat la contractació i ha crescut considerablement el retard en el cobrament. És a dir, els músics treballem menys i, quan ho fem, triguem més a cobrar. Podem entendre que en un moment de crisi econòmica baixi la contractació, però no hem d'admetre que se'ns contracti sense cap tipus de garantia, ni previsió de pagament. No pot ser que

els músics hàgim de continuar fent de banc per finançar les nostres actuacions musicals, i és en aquest punt que us demano el màxim compromís per tal de reconduir la situació.

També és el moment de plantejar-se nous reptes i nous projectes; aquest butlletí n'és un. Volem que la Nota sigui un punt de trobada per als que ens dediquem a la música, un instrument de comunicació entre Musicat i els seus socis. També volem que sigui l'altaveu de les vostres opinions i pensaments.

Tant de bo que tots plegats assolim els objectius que ens hem proposat, sapiguem progressar adequadament i al final aconseguim una bona Nota.

PREN NOTA.

> Inspeccions de la Seguretat Social

Haureu notat que, des de fa pocs mesos, les factures que ens demaneu inclouen el nom i DNI dels músics que actuen. El motiu és que, arran de les inspeccions que la Seguretat Social va iniciar l'estiu passat per comprovar que els músics que actuaven en les festes majors estaven donats d'alta, ajuntaments i representants van començar a demanar a MusiCat la còpia de les altes de totes les actuacions per presentar-les en cas d'inspecció. Obtenir aquest document per cadascuna de les actuacions facturades, imprimir-lo i enviar-lo suposava per a MusiCat una feina suplementària, difícil d'assumir amb el

personal actual. Per aquest motiu, MusiCat va presentar a la inspecció de la Seguretat Social una proposta per tal que s'incloués el nom i el DNI dels músics a les factures, de manera que la mateixa Seguretat Social pogués comprovar si s'havien donat d'alta el dia de l'actuació sense necessitat d'adjuntar el comprovant. La inspecció va considerar que era una bona iniciativa i ho va acceptar. Segons van informar, continuaran fent inspeccions als ajuntaments relacionades amb les actuacions de les festes majors i les faran extensives a les sales on es facin actuacions de música en directe.

> Normativa sobre les instal·lacions elèctriques

El departament de Treball i Indústria de la Generalitat ha començat a fer inspeccions per donar compliment a una llei promulgada el 2005 que equipara les instal·lacions elèctriques d'orquestrades i grups a les dels firaires ambulants. Es tracta de la Instrucció 5/2005 de la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial que, en el cas de portar un sistema de distribució de corrent, exigeix a les formacions musicals un

certificat de la instal·lació fet per un tècnic homologat. La llei resulta difícil de complir, entre altres coses perquè les formacions necessitarien incorporar un tècnic de manera permanent en totes les actuacions. Aquesta llei, sumada a la de Prevenció de Riscos Laborals, obligarà moltes formacions a revisar i/o renovar el seu equipament tècnic. Caldrà estar molt atents a aquestes normatives. Seguirem informant.

> Canvi d'assessoria laboral

MusiCat ha canviat d'assessoria laboral. A partir d'ara, les consultes dels socis en els àmbits fiscal, laboral i jurídic s'hauran d'adreçar a l'empresa Laborex Assessors Laborals S.L., tot i que prèviament hauran de demanar un volant a MusiCat

autoritzant la consulta. Laborex no atindrà cap consulta sense la presentació d'aquest volant. Els socis de MusiCat tenen dret a rebre assessorament professional a nivell consultiu de manera gratuïta.

> COL·LABORACIONS A LA NOTA

La Nota vol ser l'altaveu dels socis de MUSICAT i el lloc on es puguin expressar totes les opinions. Per això, a partir del proper número, inclourem una secció de col·laboracions on publicarem les notícies, articles o escrits que ens feu arribar a info@musicat.cat.

> Reunions Participatives

Els dies 14, 15 i 17 de desembre es van celebrar les Reunions Participatives anuals, en horaris de matí, tarda i vespre. Hi van assistir unes cinquanta persones representant trenta agrupacions. El tema estrella va ser un cop més el retard en els pagaments. En aquest sentit es va recalcar la importància de signar un contracte que especifiqui la data de pagament i d'informar-se de la previsió de pagament dels ajuntaments, així com d'evitar contractes globals. També es va parlar de les inspeccions que porta a terme la Seguretat Social i de la prevenció de riscos laborals; aquest últim punt va adquirint importància, ja que la normativa és cada cop més exigent. MusiCat es va comprometre a mantenir els seus socis al corrent de les seves obligacions. També es va explicar el funcionament de MusiCat i es va recordar la importància d'utilitzar la pàgina web.

MusiCat treballarà en tots aquests temes, alguns dels quals ja estan endegats. Pel que fa al cobrament, segons la nova normativa, l'1 de gener de 2013 els ajuntaments hauran de pagar a 60 dies. Actualment hi ha una normativa europea que exigeix a l'empresa privada el pagament a 85 dies, però aquesta norma no s'aplica a l'administració. MusiCat parlarà amb la Generalitat per demanar que sigui sensible amb la situació dels artistes, ja que donant un servei d'un dia, reben el mateix tractament que qualsevol empresa de serveis. A més, hi ha l'agreujant que el músic que tarda a cobrar ja ha avançat diners per viatge, dietes, Seguretat Social, etc. Per evitar-ho, es podria demanar un avançament per aquests conceptes abans de l'actuació. Cal entendre que si no hi ha contracte o no es denuncia el deute, no es pot emprendre cap acció.

> Assemblees Generals de MUSICAT

El dilluns 23 de maig, a partir de les 16h, es celebraran les Assemblees Generals de Musicat

als locals de l'UFEC de Salt. Esperem comptar amb la vostra assistència i les vostres aportacions.

> Mesures per evitar el retard en els pagaments

Per evitar retards en els pagaments MusiCat estudiarà un per un els contractes que li arribin i només acceptarà aquells per als quals es tingui la seguretat de cobrar en un termini màxim de tres mesos. En els altres casos, les formacions musicals hauran d'assumir per elles mateixes el risc d'impagament i avançar el total de les despeses de la factura. Aquestes mesures ja s'han començat

a aplicar. Les formacions hauran de liquidar les despeses cada trimestre. D'altra banda, s'ha enviat una carta a tots els representants comunicant que cal indicar la data de pagament en el contracte i que es pot demanar una paga i senyal com a garantia. També se'ls demana que, si no hi ha previsió de pagament, acceptin una factura proforma.

NOTÍCIES.

> MusiCat i ACM organitzen unes jornades sobre contractació d'actuacions musicals, adreçades als ajuntaments

A finals de setembre de 2010, MusiCat, en col·laboració amb l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, va organitzar una sèrie de cinc jornades centrades en la contractació d'actuacions musicals, adreçades a personal funcionari i laboral de les administracions locals de Catalunya. Amb el títol genèric de "Solucions Pràctiques per Contractar Actuacions Musicals", es va mirar de donar resposta a qüestions com qui ha de donar d'alta els músics a la Seguretat Social, quines són les responsabilitats de l'ajuntament quan contracta una actuació, quins són els models de contracte idonis i quins els elements bàsics que hi han de figurar. Es va aprofitar la convocatòria per explicar el funcionament de les

cooperatives de músics i els avantatges que suposa contractar les actuacions a través de MusiCat. Les jornades van tenir lloc a Barcelona, Girona, Tarragona, Lleida i Tortosa. En total, van assistir a les xerrades representants de 111 ajuntaments i consells comarcals.

— Jornada ACM-MUSICAT a la Fontana d'Or de Girona.

> El CoNCA convoca una taula sectorial en l'àmbit de la música

El dia 27 d'octubre el president del CoNCA va convocar els representants dels diferents col·lectius del sector de la música a participar en una Taula Sectorial per tal d'exposar la seva problemàtica en un torn obert de paraules, amb l'objectiu d'organitzar una agenda de treball a partir dels seus suggeriments i de les prioritats que conjuntament s'establissin. En la mateixa reunió es va acordar que es crearien els següents grups de treball per articular les propostes recollides:

- Desenvolupament d'un projecte de recollida i tractament d'estadístiques del sector de la música que esdevingui oficial per avaluar-ne també l'impacte econòmic.

- Protecció i recerca sobre el patrimoni musical català.
- Estatut de l'Artista amb implicacions legislatives, fiscals i laborals.
- Alfabetització musical i incidència de l'ensenyament de la música en el sistema educatiu català.

MusiCat forma part del grup que treballa sobre l'Estatut de l'Artista.

Co NCA
 Consell Nacional
 de la Cultura i de les Arts

> L'INAEM promou GPS, un circuit de concerts i sales per promocionar la música en directe

Girando Por Salas (GPS) és una iniciativa de l'INAEM (Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de la Música) que té per objectiu facilitar als artistes emergents un circuit de concerts i sales per actuar fora de les seves comunitats autònomes i promocionar la música en directe. El projecte, que ha comptat amb un pressupost d'un milió i mig d'euros, s'ha dut a terme amb la col·laboració de les principals associacions professionals del sector: ACCES, APM, ARC, ARTE, MUSICAT, PROMUSICAE, UFI i UMC

En la primera edició del circuit, que va tenir lloc el novembre i desembre 2010, GPS va seleccionar un total de 50 grups emergents (227 músics) que han girat per 160 sales i han fet un total de 209 concerts. Una comissió integrada per representants de cadascuna de les entitats col·laboradores va realitzar la selecció entre les més de 600 propostes que es van rebre. MusiCat va ser l'encarregada d'aportar assessorament laboral i

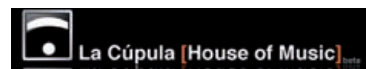
fiscal a totes les parts implicades, ja que un dels requisits per participar era presentar la factura i les altes a la Seguretat Social (es van registrar 980 altes per tot el circuit). Els grups catalans seleccionats per participar al GPS van ser: Shiva Sound, Raynald Colom, Muyayo Rif, La Troba Kung-Fú, Ix! i El niño de la hipoteca.

Aquesta és la primera vegada que el Ministerio de Cultura emprèn una acció decidida a favor de la música popular i inverteix un pressupost tan important per fer front als problemes d'aquest sector, com la caiguda de vendes de discos, el tancament de sales o la manca de regulació i professionalització del sector. L'INAEM ja està elaborant el calendari del GPS 2011 i ha manifestat la seva intenció de mantenir el mateix pressupost.

> MusiCat signa un conveni amb La Cúpula Music

La Cupula Music és una empresa independent de distribució de música en format digital, amb seu al Parc Tecnològic de Girona, que està interessada en oferir els seus serveis als socis de MusiCat. La Cúpula funciona com una discogràfica digital: adapta els àlbums o maquetes al format adient, els distribueix a les botigues digitals, com iTunes, Amazon o Spotify, i s'encarrega de la seva promoció. El sistema és del tot transparent i el músic té

un control de les vendes en temps real. D'acord amb el conveni, els socis de MusiCat gaudiran d'un 20% de descompte en tots els serveis. D'altra banda, MusiCat i La Cupula proposaran als socis uns cursos gratuïts sobre aquests temes.

> La Casa de Cultura de Girona obre la programació musical a noves propostes

La Casa de Cultura de Girona canvia la fórmula de la seva programació musical. La conjuntura econòmica ha forçat un replantejament dels cicles que organitzava fins ara i ha propiciat un canvi de format. La idea és canviar la programació estable en forma de cicles que es feia fins ara, per donar pas a una programació eclèctica i heterogènia que permeti la presència d'altres gèneres musicals que fins ara no hi tenien cabuda.

La Casa de Cultura ha demanat la col·laboració de MusiCat per donar a conèixer als músics gironins la disponibilitat d'aquest nou espai escènic a Girona. Es tracta d'un auditori amb capacitat per a 117 persones, que pot acollir propostes musicals de petit format, preferiblement en acústic, de qualsevol estil. L'auditori compta amb un piano Steinway. Podeu presentar directament la vostra proposta a través del mail secretaria@casadecultura.org

> “Artie Shaw, un americà a Begur”, una biografia escrita per Biel Castelló

Aquest estiu es va presentar el llibre *Artie Shaw, un americà a Begur*, escrit per Biel Castelló i editat per l'Ajuntament de Begur amb el suport de la Diputació de Girona. L'encarregat de presentar-lo va ser el músic Oriol Romaní, conegut a casa nostra per la seva ingent –i encertada– tasca de recuperació dels estils més antics del jazz. El públic, que omplia del tot la Sala de Plens de l'Ajuntament, va gaudir d'una autèntica classe magistral sobre el món del jazz i la figura d'Artie Shaw.

També van parlar, Pere Feliu, Regidor de Cultura del consistori begurenc i Biel Castelló. L'autor del llibre va fer un emotiu recordatori de tots aquells begurencs, amics de l'artista americà, que ja ens han deixat, el testimoni dels quals es recull en el llibre. Per acabar l'acte, es va projectar el fragment rodat a Begur del Film-Documental: *Artie Shaw: time is all you've got*.

Artie Shaw “El rei del clarinet” va tenir una vida intensa. Es va casar vuit vegades –entre altres, amb les actrius Lana Turner i Ava Gardner- Durant la segona guerra mundial es va allistar a l'exèrcit on va formar una Bigband per tocar en zones de guerra. Va viure a diferents estats del seu país, a Mèxic i a Begur durant sis anys. Compositor i arranjador, va tocar i experimentar diferents estils de música, va fer cinema, va dissoldre i tornar a formar la seva orquestra infinitat de vegades i, finalment, ho va deixar tot per escriure.

— Kisapkè amb Mone i Carles Gómez de Lexu's.

> Canto.cat: 40 grups d'arreu Catalunya participen en quatre concerts simultanis a Girona, Lleida, Reus i Vic

Promocionar la música en català i donar l'oportunitat a grups emergents que canten en aquesta llengua d'actuar en un dels quatre escenaris repartits per la geografia catalana són els objectius que persegueix Canto.cat. La Mirona de Salt, Els Trinitaris de Vic, La Palma de Reus i L'Escorxador de Lleida acolliran els quatre concerts, que es podran seguir en directe per internet a través de la web www.canto.cat el dia 9 d'abril. El projecte inclou l'enregistrament de deu programes de televisió que s'han emès per la Xarxa Tvlocal abans del concert. Cada programa s'estructura com una master class en què participen quatre grups,

un de cada demarcació, amb un músic conegut que els escolta, els aconsella i interactua amb ells. Salva Racero, de Lax'n Busto, Mone, Damià Olivella, Oriol Farré de Gossos, Jofre Bardagí, Pep Poblet, Joan Reig de Els Pets, Quim Vila i Miquel Abras són els músics que han intervingut en aquesta edició. El programa està produït i realitzat per Lleida TV i el presenta Carles Gómez, periodista i cantant del grup Lexu's.

Canto.cat és una iniciativa que va néixer a Lleida fa cinc anys i que MusiCat ha entomat per fer-lo extensiu a tot el territori català.

> Nova edició del Codi de Bones Pràctiques en l'Àmbit de la Música

El CoNCA farà una nova edició digital del Codi de Bones Pràctiques que va editar l'any passat. La nova versió incorporarà les esmenes presentades per MusiCat en relació al capítol que parla dels drets socials i que fa referència a la figura del cap de grup i a les seves responsabilitats. En el redactat inicial, que va fer el músic i advocat Eduard Iniesta, el cap de grup era considerat com un empresari i no com un portaveu o "cap de colla". Els serveis jurídics del CoNCA han presentat un nou redactat que dóna la raó a MusiCat.

> “Fer de Música” tallers i jornades de memòria oral a Torroella de Montgrí

El passat mes de febrer, el Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí va organitzar dues jornades per parlar de la feina de música a casa nostra. D'una banda, el passat, el present i el futur de l'ofici de músic es va debatre en una taula rodona moderada per l'escriptor, periodista i músic Jordi Lara que va comptar amb la intervenció dels

músics Martí Camós, Francesc Cassú, Anna Custals, Antoni Mas i Jordi Molina. La segona jornada va consistir en la presentació i visualització pública de l'audiovisual "Personatges històrics de les cobles orquestres", coordinat per Jordi Molina, fruit d'un treball de recuperació de la memòria oral sobre vuit músics representatius d'aquestes formacions.

> La sardana declarada Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional

El president de MusiCat va assistir a l'acte de lliurament del diploma acreditatiu de la Sardana com Element Festiu Patrimonial d'Interès Nacional que va tenir lloc el dia 11 de novembre al Palau de la Generalitat. A l'acte van intervenir el vicepresident del Govern de la Generalitat, Josep Lluís Carod Rovira i el conseller de Cultura, Joan Manuel

Tresserras; el diploma va ser lliurat al president de la Federació Sardanista de Catalunya, Bartomeu Duran, que va dirigir unes paraules als assistents. Al finalitzar l'acte, es va fer una ballada de tres sardanes a la plaça de Sant Jaume, a càrrec de la Cobl Monumental que es va constituir per l'ocasió amb components de diferents cobles del país.

> Sardanes Bessones

Ja fa uns quants mesos que va esclatar la polèmica pel suposat plagi d'una sardana. El fet va aixecar molta polseguera en l'àmbit sardanístic i alguns dels seus representants van demanar que des de Musicat hi diguéssim la nostra.

Comentant-ho amb els companys de Junta i amb músics i compositors reconeguts del món de la cobla, sembla més que evident que la composició en qüestió és una rèplica quasi exacta d'una altra obra ja publicada. Si em permeteu la comparació podríem dir que, si no és la mateixa, s'assemblen tant que podrien ser bessones, tot i que la paternitat és més que dubtosa.

Després de l'enrenou inicial i del creuament d'acusacions que s'han produït entre les parts implicades, sembla que estariem davant la punta de llança d'un seguit de problemes que té la sardana des del punt de vista musical.

Per reflectir aquesta situació i per no caure en el mateix error que critica el seu escrit, m'he permès de demanar a l'Antoni Mas un article seu que descriu perfectament els fets. Es podria dir més fort, però no més clar.

Josep Reig

Terroristes musicals

Avui en dia, qualsevol ximple es veu amb cor d'escriure sardanes (i de tant en tant hi ha algú que no s'hi veu amb cor i agafa una partitura d'un altre i la copia). Així proliferen un seguit de composicions (o n'hauríem de dir *descomposicions*?) que no van més enllà d'un munt de notes i signes musicals articulats sense criteri, ordre, concert ni gràcia i que no responen a cap altre objectiu que ferir la sensibilitat musical, per poca que n'hi hagi. Però vejam, el problema no és pas que un bon home o una bona dona es despertin un dia il·luminats, se sentin tocats per les muses i s'il·lusionin escrivint la que segurament consideren l'obra cabdal de la seva vida. És clar que a això hi té dret tothom. Com a sentir-se poeta, pintor o escultor. La diferència rau en el fet que als poetes d'estar per casa difícilment cap editor els publicarà els versos, als pintors o escultors de "pissarri" cap galeria els exposarà les obres i, en canvi, als compositors de pa sucat amb oli els toquen les sardanes. Sia perquè els sardanistes s'entesten més a comptar i repartir que no pas a escoltar, sia pels compromisos que puguin tenir els músics o sia perquè la sardana en qüestió va dedicada a algú a qui convé fer la rosca, el cas és que aquests delictes musicals arriben a programar-se amb certa assiduitat per a desgràcia dels pobres innocents que aquell dia van a escoltar, o simplement passen per allí, i per a tortura dels pobres músics que, en aquestes ocasions, fins i tot arribem a maleir una feina tan bonica com la que tenim. En més d'una ocasió, quan alguna cobla ha gosat programar algunes sardanes de qualitat, s'han hagut d'escoltar textualment: "No sabeu tocar res més que aquesta porqueria?" Compositors com en Serra, en Garreta i en Toldrà ja han desaparegut de les audicions. En Saderra, en Saló i en Viladesau cada cop s'hi senten més escadusserament. I així les programacions han anat davallant en qualitat fins al punt que els compositors actuals amb capacitat de fer bones sardanes es veuen obligats a caure en la vulgaritat, si volen que les toquin de tant en tant. Una vegada vaig veure una fotografia que tenia cap a cent anys en què apareixia una cobla tocant i la gent ballant sardanes, envoltats per les carretes i les tartanes que els havien servit per a desplaçar-se fins a quell indret. Davant aquella imatge tant anacrònica, no vaig poder evitar el comentari: "I pensar que el repertori que tocaven i ballaven tenia infinitament més qualitat musical que no pas el d'ara mateix..."

Ara resulta que el món sardanista s'esquinça les vestidures perquè s'ha produït un cas de plagi (i no és pas el primer). Tothom s'exclama deixant el presumpte autor com un drap brut. S'ha de reconèixer que l'assumpte es greu i que tenen raó de queixar-se, però si reflexioneu un xic sobre el que us deia abans, veureu que la culpa no és pas tota dels que han perpetrat directament l'atzagaiada. La comparteixen els organitzadors d'actes sardanistes que, amb la seva absurda dèria d'estrenar contínuament, prefereixen l'estrena de qualsevol rampoïna musical que no pas la programació d'una sardana ja tocada però amb garanties. També els sardanistes, que, per tal de poder saltar com a posseïts des del primer compàs de curts fins al darrer de llargs, tant els fa la qualitat musical del que escolten. També els mateixos autors que s'avenen a actuar de "negres" per convertir en sardanes les quatre melodies que els passa algun "xiulador"! I, finalment, també en tenim la culpa els músics, que, per quedar bé i no perdre cap lloguer (només faltaria!), segueixen la veta a tots plegats sense posar la més mínima trava a l'hora d'executar unes obres que l'única *execució* que mereixerien seria la del seu autor.

Si tot això no passés, aquestes pseudosardanes quedarien recloses en la intimitat que mai haurien d'haver perdut i es tocarien les obres amb cara i ulls gràcies a les quals la música de cobla gaudeix del prestigi que gaudeix. Si els organitzadors i el públic fessin un esforç en aquest sentit i els músics ens decidíssim d'una vegada a desenganyar aquests pixatinters musicals emetent una opinió sincera sobre la seva obra, fariem un favor considerable a la nostra cultura musical i a la nostra salut auditiva. Si no és el cas, (com probablement no serà) m'hauré de resignar a continuar sentint vergonya aliena cada vegada que les mínimes normes d'educació m'impedeixin arrencar a córrer davant la interpretació d'un d'aquests monuments al mal gust. De tota manera, sempre em quedarà el consol de pensar que, malgrat tot, és una sort que aquests il·luminats hagin optat per la música, ja que si haguessin decidit practicar amb l'arquitectura, per exemple, els efectes de la seva obra haurien pogut ser molt més devastadors. I no diem de la medicina...

Antoni Mas i Bou

MILLOR ATENCIÓ MÈDICA PER ALS MÚSICS DE MUSICAT

Els socis de MUSICAT ja poden utilitzar els serveis de l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa sense costos addicionals i sense necessitat d'estar de baixa

A partir d'ara mateix, els socis de MUSICAT ja poden utilitzar els serveis de l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa, gràcies a l'acord a què ha arribat aquesta entitat amb la mútua d'accidents de treball i malalties professionals de MUSICAT, Unió de Mútues.

Per poder gaudir d'aquest servei, cal que el soci que pateix una lesió derivada de la seva activitat de músic es visiti prèviament a qualsevol dispensari d'Unió de Mútues i digui que és soci de MUSICAT i que desitja ser atès a l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa. El metge d'Unió de Mútues autoritzarà una primera visita en aquest centre. Després de visitar el pacient, l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art proposarà un tractament que s'iniciarà un cop s'hagi obtingut l'autorització d'Unió de Mútues. Tot aquest procés hauria de ser força ràpid.

Cal deixar clar que serà el metge d'Unió de Mútues qui decidirà si la lesió que té el músic requereix o no la baixa i ell mateix la tramitarà si ho considera necessari. En qualsevol cas, el músic podrà ser atès a l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa tant si cursa baixa com si pot seguir treballant.

El director mèdic de l'Institut de Medicina de l'Art-Terrassa, el Dr. Jaume Rosset, ens parla dels avantatges de l'acord a què s'ha arribat per poder atendre les malalties professionals i els accidents de treball dels socis de MUSICAT en aquest centre especialitzat:

Des de fa una mica més de dos anys, algunes mútues d'accidents de treball s'han adonat de la conveniència i utilitat de donar l'atenció al col·lectiu de músics fora dels seus centres. Han constatat que si el músic és atès per personal sanitari especialitzat, encara que això suposi un cert sobrecost d'entrada, tothom hi surt guanyant. El músic es sol recuperar abans, té menys recaigudes, no ha d'agafar la baixa tant sovint i genera menys despeses a la Mútua.

Després de molt temps de negociacions, Unió de Mútues, la mútua d'accidents de treball que cobreix les lesions dels músics afiliats a MUSICAT, també ha vist la conveniència d'aquest tipus d'atenció i ha signat el conveni que ho fa realitat. No cal dir que aquesta és una molt bona notícia. Tot i que, degut a certes limitacions imposades per Unió de Mútues, no és un acord totalment satisfactori, és un bon acord ja que permet que el músic disposi de més i millors serveis, sense cap cost addicional per a ell ni per a MUSICAT.

A partir d'ara, el músic que pateixi una lesió relacionada amb la seva activitat laboral, ja sigui traumàtica (accident de cotxe anant a actuar, un cop a la mà descarregant la furgoneta...) o microtraumàtica (dolor en un dit relacionat amb tocar, dolor lumbar que es manifesta a les actuacions o als assaigs...), podrà ser atès a l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa. Es tracta del centre mèdic més important al nostre país en l'atenció de les afeccions dels músics (www.institutart.com), amb professionals de la salut especialitzats en el diagnòstic i tractament de les dolences dels músic.

Com a punt important del conveni, s'ha aconseguit que aquesta atenció especialitzada es pugui donar tant si el músic està de baixa com si segueix treballant. Això, a banda d'obrir les portes a aquells músics per als quals un període de baixa pot suposar un problema organitzatiu i econòmic important, permet començar a tractar els problemes quan encara no són greus. Indubtablement això farà molt

més fàcil la resolució de les lesions i farà que molts músics que ara no rebien tractament puguin ser atesos eficaçment.

És possible que, per temes de proximitat geogràfica o, per qualsevol altre motiu, el músic prefereixi ser atès en un dispensari d'Unió de Mútues, una possibilitat que el conveni actual segueix contemplant. Però si decideix ser atès a l'Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa, tindrà un seguit d'avantatges que creiem que val la pena aprofitar:

- Serà atès per professionals de la salut (metges i fisioterapeutes) amb 20 anys d'experiència en els problemes relacionats amb la pràctica instrumental.
- El centre disposa d'eines específiques per diagnosticar i tractar les lesions del músic com, per exemple, ecografia d'alta definició per avaluar els problemes musculars i tendinosos, sistemes de mesura de la musculatura de l'embocadura o la vibració del llavi i nous tractaments que intenten evitar la cirurgia.
- S'apliquen tractaments que intenten evitar que el músic hagi de parar de tocar.
- Si és necessari, el treball que es realitzarà a l'Institut contemplarà, a més del tractament específic de la lesió, la incorporació de pautes preventives (exercicis d'acondicionament físic, treball postural, reducció de tensió, optimització de la respiració...) que contribuiran a resoldre més eficaçment la lesió, disminuiran les possibilitats de recaiguda i milloraran el rendiment musical.

No hi ha dubte que estem encetant una nova i important etapa que clarament contribuirà a millorar la qualitat de vida del músic. Nosaltres hi posarem tot el que estigui a les nostres mans per fer-ho possible.

Jaume Rosset i Llobet

Director Mèdic

Institut de Fisiologia i Medicina de l'Art-Terrassa

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES.

> Arrels / Nito Figueras

En el seu tercer àlbum, el saltenc Nito Figueras versiona al piano alguns dels temes que l'han influït en la seva carrera musical i que constitueixen les seves arrels: Beatles, Elton John, Stevie Wonder, Ray Charles, Billy Preston... Totes les cançons han passat pel sedàs interpretatiu de Figueras amb el seu particular estil entre samba, swing, jazz o balada. L'acompanyen en aquesta aventura Rafel Rostey (bateria), Pedrito Martínez (baix), Adrià Bauzó (saxos i flauta), Nan Mercader (percussió), més els convidats Michel Clavero (veu) i Lluís Costa (guitarra).

> Que vénen els indies! / The Gruixut's

Un disc potent carregat de grans dosis d'àcida ironia que mostra les influències del rock'n'roll i el punk rock. Amb una clara tendència crítica cap la societat actual, els temes tenen missatges clars que pretenen posar el dit a la llaga aliena però sempre amb bon humor i des de la peculiar visió gruixuda. 'Que vénen els indies!' és una declaració d'intencions, que reivindica l'existència del rock'n'roll en un panorama català clarament dominat per les tendències folk i pop amb un missatge amable.

> In fabula / Kaulakau

Segons disc del quartet d'ethno-jazz format per Marc Egea (viola de roda), Jordi Molina (tenora i efectes electrònics), Franco Molinari (contrabaix) i Enric Canada (bateria i percussions). 'In fabula' inclou temes dels quatre integrants del grup i suposa un pas endavant respecte al primer disc, *Bernoiver*, on van plantejar una declaració de principis que combina elements del folk, jazz i rock, i que ara s'ha consolidat. *In fabula* ha estat reconegut per la crítica com el millor disc de l'any en l'apartat de folk i noves músiques.

> Reinas del matute / Las Migas

La Migas tenen un estil propi i tenyeixen el flamenc amb les diferents tonalitats de la procedència de les seves components, aconseguint una sonoritat mediterrània, heterodoxa i especial. Sílvia Pérez (veu i cajón), Isabelle Laudénbach (guitarra), Marta Robles (guitarra) i Lisa Bause (violí i acordió) interpreten a la seva manera un repertori que inclou fado, bolero, "rondeña" o "tanguillos", amb peces tan conegudes com *Los cuatro muleros* o *La Tarara*.

> Cançons de totes les hores / Toni Subirana

Reedicció del disc "Toni Subirana canta a Josep Maria de Sagarra" en el 50è aniversari de la mort del poeta, amb un nou llibret il·lustrat per les pintures de Katy Salazar. El disc va ser enregistrat fa set anys sota la direcció musical de Manel Camp. Els poemes de Sagarra s'han extret dels reculls "Cançons de rem i de vela", "Cançons d'abril i de novembre", "Entre l'equador i els tròpics" i "Cançons de totes les hores". Una musicació inspirada i una acurada producció fan d'aquest treball una referència obligada.

> Mescla / Cafe Trio

Cafe Trio és un grup musical del Berguedà i el Bages, format per dos cantants, Marcel Casellas i Eva Solà, tenor i soprano respectivament, i un pianista, Jordi González, amb més de vint anys d'experiència en el món del ball i del concert. "Mescla" és el segon disc del grup que, com el seu nom indica, és una barreja de la música de ball (56%) i del repertori de concert (44%) que aquest grup ofereix en directe al seu públic des de ja fa uns quants anys. Divuit cançons per escoltar i ballar.

> De Talls / FM Trio

Primer disc d'aquest trio de jazz format per Fernando Morer (guitarra), Oriol Casadevall (contrabaix) i Juanma Morer (bateria), que inclou composicions pròpies i algun estàndard versionat per ells. Segons els seus autors, amb aquest disc han pretès trobar un so propi, modern i personal que reflexi tant les seves influències musicals com les seves experiències vitals, unint amb un fil musical el jazz, el pop, la música brasilenya i les pròpies emocions.

> Sardana curta però no tant / Pere Pau Jiménez i Jordi Molina

"Sardana curta però no tant" és un projecte que ens convida a recuperar una fusió de sonoritats, la xeremia i l'acordió, que antigament s'havia prodigat molt. El treball ha unit la tenora de Jordi Molina i l'acordió diatònic de Pere Pau Jiménez amb peces de concert o ball de temes tradicionals, i noves composicions dels mateixos dos intèrprets i de Marcel Casellas, Cati Plana o Carles Belda. Val la pena destacar la peça "La dama de Beirut" composta per Molina i Jiménez, amb la col·laboració de Jordi Xuclà.

> 15 havaneres a la guitarra / Quim Xena

Un disc d'havaneres a guitarra sola que demostra que les havaneres, com la cançó popular, tenen vida pròpia i transmeten, tant en la música com en la lletra, les vivències de moltes generacions i l'ànima d'un poble. Una veritable *delicatessen* per als amants d'aquest gènere. El disc s'acompanya del llibre "Tot afinant la vella guitarra" on Quim Xena recull les seves vivències en el món de la cançó de taverna recordant l'esperit que es vivia els anys 70 a Ca la Raquel o a can Batlle de Calella de Palafrugell.

> Res per sempre / La Banda del Yuyu

Tercer treball discogràfic de La Banda del Yuyu, que beu de les fonts del rock més clàssic per portar-lo al terreny YUYU. Es va gravar el passat novembre als estudis Ultramarinos Costa Brava sota la supervisió de Santi Garcia qui, conjuntament amb la banda, va exercir la producció. Cantat íntegrament en català, el cd ha estat editat per la discogràfica RGB Suports. Amb l'edició del cd també s'ha presentat el videoclip de la cançó "Diumenge de juliol" primer single de l'àlbum. La presentació oficial es va fer a la sala La Mirona de Salt dintre de la programació del Black Music Festival.

HAN DONAT LA NOTA.

> Maite Mer & Cobla D de dones

La soprano gironina Maite Mer lidera la primera cobla formada només per dones. Una proposta musical interessant que aposta per seguir la tradició musical catalana, adaptant-la als temps actuals. Onze dones, sota la direcció musical de Marc Timón.

> Jordi Molina

Ha guanyat el Premi Nacional Agustí Borgunyó per la seva trajectòria com a "intèrpret de la tenora i compositor, per la recerca de noves sonoritats de l'instrument i per la internacionalització de la tenora resultant de les seves propostes artístiques".

> The Suitcase Brothers

Els germans Pere i Víctor Puertas, han estat escollits entre 13 formacions de tot l'estat per concursar al 1er European Blues Challenge que promou l'Associació Europea de Blues (EBU), amb seu a Brussel·les, per tal de donar a conèixer els talents emergents del blues a cada país i promoure'ls fora del seu lloc d'origen. La Big Mama ha estat la responsable de triar el grup participant de l'estat espanyol i ha comptat amb l'assessorament de 32 especialistes en blues de tot el país. L'AIE ha donat suport econòmic al grup per finançar les despeses d'allotjament del grup a Berlin, on s'ha celebrat la final. Més info a <http://concursoebc2011.blogspot.com>.

> Pep Poblet, "Pas a Pas" amb la "Volta" del Centenari.

Pep Poblet ha posat la banda sonora de la "Volta" Ciclista a Catalunya del Centenari, ho ha fet amb una cançó del seu darrer disc, Saxology. El títol de la mateixa, "Pas a Pas" no pot ser més adient, pas a pas i amb esforç és com la "Volta" ha arribat a la màgica xifra de cent anys d'història.

> Pep Puigdemont

Ha afegit al seu web un apartat de cançons que es poden adquirir a través d'un SMS. També es poden descarregar directament al mòbil fragments de cançons per utilitzar-los com a to de trucada. www.peppuigdemont.com/cancons.

> Pulpopop

El 7 de febrer, Edgar Masegú i Pau Boïgues van ser els teloners del concert de Els Amics de les Arts al Palau de la Música Catalana. Guanyadors de l'última edició del Sona9, estan gravant el seu primer disc, produït per Miqui Puig.

> Lluís Puig

El fins ara director del Mercat de Música Viva de Vic ha estat nomenat director del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana (CPCPTC)

Lluís Puig dirigeix des de 2001 l'empresa Vesc, dedicada a la cançó, la música i la dansa catalana d'arrel tradicional. També ha estat director de la Fira Mediterrània de Manresa (1999-2010) i prèviament havia ocupat el càrrec de cap de l'Àrea de Recursos del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana. Ha estat sardanista, dansaire i director de diversos esbarts. Músic del grup folk Ministrils del Raval i fundador i gestor de diverses entitats culturals terrassenques, ha endegat i dirigit el projecte Casa de la Música de Terrassa.

> Marcel Sabaté i Reixach

És el nou director de la Cobla Simfònica Catalana. Dedicada a la música simfònica i a la música de lliure format per a cobla, aquesta formació es va constituir l'any 2002 i va estar dirigida inicialment pel mestre Antoni Ros-Marbà. Marcel Sabaté és Premi d'Honor del Conservatori Superior de Música de Barcelona i Primer Premi del Wiener Meisterkurse del Conservatori de Viena l'any 2009. Ha enregistrat 30 cds com a solista i com a director.

> Carles Lama i Sofia Cabruja

A finals de febrer, els pianistes gironins Carles Lama i Sofia Cabruja van actuar al prestigiós Carnegie Hall de Nova York. El programa del concert incloïa, entre altres, les interpretacions de la *Segona simfonia* de Rachmaninoff; la *Valse*, de Ravel; les danses de *La vida breu*, de Manuel de Falla, i el poema simfònic *Don Quixot*, del jove compositor valencià Daniel Basomba.

NOTES DE SOCIETAT.

> MUSICAT a la gala dels Premis ARC 2010

Musicat va assistir a la gala de lliurament dels VIII Premis ARC 2010, que es va celebrar el passat novembre a la Sala Luz de Gas de Barcelona. En aquesta edició es van nominar 48 artistes, 12 dels quals van obtenir un guardó. La gala va comptar amb les actuacions en directe de Mishima, Delafé y las Flores Azules, Roger Mas i Abbey Road, entre d'altres.

D'esquerra a dreta, Anna Franco, Josep Reig i Marga Castañer

> Sopar de jubilació de l'Antoni Mas

L'Antoni Mas s'ha jubilat. O potser hauria de dir "s'ha anat jubilant", perquè ho ha fet d'una manera tan progressiva que quasi no ens n'hem adonat. Ara es dedica a tocar el piano i anar amb bicicleta, activitats que exerceix amb el mateix rigor i la mateixa dedicació que demostrava quan dirigia Musicat. Per celebrar-ho, va voler convidar a sopar la gent de l'oficina amb qui va treballar colze a colze al llarg de tots aquests anys. Després, com no podia ser d'altra manera, vam anar a escoltar música en viu.

Antoni Mas va rebre una Auca de Musicat com a record

LA NOTA TRISTA.

> Celebració de Santa Cecília

Com cada any, Musicat va celebrar la diada de la patrona dels músics amb un sopar al que van assistir una cinquantena de persones vinculades a l'associació. La vetllada va comptar amb l'actuació espontània d'en Quim Xena, en Josep Cruañas i la Susanna del Saz que es trobaven entre els assistents.

> Robert Pellicer

Músic component dels grups La Mata de Jonc i Tres de Xauxa. Va morir el 19 d'agost a l'edat de 35 anys. L'Associació Qramba de Girona ha instituït un concurs de grups emergents de ball folk en memòria seva.

> Martirià Font

Músic, compositor i instrumentista de tible. Membre fundador de la cobla orquestra Caravana, va estar vinculat durant gairebé 30 anys a la cobla Els Montgrins. Va morir el 3 de febrer a l'edat de 88 anys.

> Cástor Pérez

Músic i estudiós del món de les havaneres. Director artístic del grup Port-Bo de 1976 a 1993 i membre fundador de la Cantada d'Havaneres de Calella. Pare de la cantant Sílvia Pérez Cruz. Va morir d'un atac de cor el 10 de novembre a l'edat de 54 anys.

> Ricard Roda

Saxofonista pioner del jazz a Catalunya. Roda va tocar amb Tete Montoliu, Liza Minnelli, Cugat, Serrat, l'Orquestra Mirasol, etc., i va ser mestre de bona part dels millors saxofonistes del jazz català actual. Va morir el 14 de novembre passat.

> Miquel Tudela

Fiscornaire i compositor amb una llarga trajectòria per les més destacades cobles de casa nostra: Barcelona, Maravella, Costa Brava i Ciutat de Girona, de la que va ser cofundador. Al llarg de la seva vida va escriure més de dues-centes sardanes. Va morir a l'edat de 84 anys el 16 de febrer.

Antoni Mas

EL BALL DE NIT.

- Els balls de nit, representen una de les obligacions més pesades que han d'afrontar els músics de les cobles-orquestres. Sobretot aquells dies en els que vénen precedits de la missa, les sardanes, els concerts i totes aquelles feines i feinetes que normalment han d'afrontar aquestes formacions musicals. Precisament per això va fer fortuna entre els músics de les orquestres l'expressió "ball de nit" per definir aquelles converses, discursos o escrits que, tant per l'escàs interès com per l'excessiva llargada del seu contingut, resulten extremadament complicats de digerir. Es a dir, allò que la gent "normal" en diuen un rotllo, un pal o un pallissa.

Per això no sé si he d'estar content o deprimit: D'una banda, els de Musicat m'han demanat de fer una col.laboració fixa en aquest butlletí, la qual cosa representa que em tenen certa confiança; però, de l'altra, m'han suggerit que la secció porti per nom precisament "El ball de nit", d'on es fàcil deduir que compten amb la possibilitat que els meus escrits resultin d'allò més soporífers.

Els diuen que han triat aquest nom per fer l'ullet al primer butlletí de Musicat que es deia així, però, no ho sé... En tot cas, us agrairia que si resulto avorrit en excés, m'ho dieu amb tota confiança. De company a company.

No es pas la meua intenció, precisament ara que estic jubilat, tornar-me a dedicar a fer balls de nit.

Portada del primer número de la revista "El Ball de Nit"

publicat la primavera de 1998